

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และ การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแขง เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นการวิจัยประเภทวิจัย และพัฒนา (Research and Development: R&D) ผู้วิจัยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัย 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนา

ระยะที่ 2 การสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนา

ระยะที่ 3 การประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนา

ระยะที่ 4 การเผยแพร่ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนา

1. ความมุ่งหมาย

เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแขง เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งจะนำไปสู่ปัญหาเป้าหมายที่จะพัฒนา

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนา ความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแขง เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่ป่าไม้ จำนวน 5 คน 2) กลุ่มผู้นำชุมชน จำนวน 5 คน 3) ผู้อาวุโส จำนวน 2 คน 4) กลุ่มสตรี จำนวน 8 คน 5) กลุ่มเยาวชน จำนวน 5 คน และ 6) ประชาชน บ้านกะบุด-เชียงแขง จำนวน 20 คน รวมทั้งหมด 45 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เซียงแขวน เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.2 การสร้าง และการหาคคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของการวิจัย

3.2.2 นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างให้ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง และความครอบคลุมเนื้อหา

3.2.3 นำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

3.2.3.1 ดร.พุมทจักร สิทธิ ประธานกรรมการ สาขาวิชายุทธศาสตร์ การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.2.3.2 อาจารย์ปทุมทิพย์ ม่านโคกสูง อาจารย์ประจำสาขาวิชา ยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.2.3.3 นายคำสอน อ้วนทวี หัวหน้าแผนกกิจกรรม แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.2.3.4 นายคำไพ เพ็งแพงเมือง หัวหน้าแผนกทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.2.3.5 นายสีสมพร สุตทิจัก หัวหน้าแขนงคุ้มครองทรัพยากรป่าไม้ แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.2.4 ผู้วิจัยนำมาพิจารณาเพื่อหาค่าความสอดคล้อง และความตรงกับสิ่งที่ต้องการจะวัด คือ ค่า IOC (Index of Items – Objectives Congruence) โดยพิจารณาจากค่า IOC ที่มากกว่า 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของสิ่งที่ต้องการวัดได้ ส่วนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีค่าเท่ากับ 1.00 ทุกข้อถือว่าใช้ได้ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ กำหนดค่าดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวสี, 2544, หน้า 95)

ถ้าเห็นว่าสอดคล้องให้คะแนน	+1
ถ้าเห็นว่ามีไม่สอดคล้องให้คะแนน	-1
ถ้าเห็นว่ามีไม่แน่ใจให้คะแนน	0

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสัมภาษณ์กับกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแหวน เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 เก็บรวบรวมจากการสัมภาษณ์ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ ดำเนินการเก็บรวบรวมจนกว่าจะครบถ้วนสมบูรณ์

5.2 เรียบเรียง และจำแนกข้อมูลตามประเด็นที่ระบุไว้ในแบบสัมภาษณ์

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ตามประเด็นสำคัญต่าง ๆ

ตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยพรรณนาเชิงวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแหวน เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

5.4 นำผลการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกันมาดำเนินการจัดเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข มีความเป็นไปได้ในการแก้ไข และจำเป็นต้องแก้ไข ซึ่งเป็นการระบุปัญหาเป้าหมายที่ต้องการพัฒนา ความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน

ระยะที่ 2 การสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. ความมุ่งหมาย

เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแหวน เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ และความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแหวน เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่ป่าไม้ จำนวน 5 คน 2) กลุ่มผู้นำชุมชน จำนวน 5 คน 3) ผู้อาวุโส จำนวน 2 คน 4) กลุ่มสตรี จำนวน 8 คน 5) กลุ่มเยาวชน จำนวน 5 คน และ 6) ประชาชน บ้านกะบุด-เชียงแหวน จำนวน 20 คน รวมทั้งหมด 45 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการในระยะที่ 2 มีขั้นตอนการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นตอนเตรียมการ ได้แก่ หนึ่งสือเชิญกลุ่มผู้ให้ข้อมูล กำหนดการนัดหมาย วัน เวลา สถานที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และเอกสารประกอบการสร้างยุทธศาสตร์พัฒนา

3.2 ขั้นตอนการปฏิบัติการ ได้แก่ นำประเด็นที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิค (SWOT Analysis) คือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคามเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายใน ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง เพื่อกำหนดร่างยุทธศาสตร์ร่วมกัน

3.3 ขั้นสรุปการจัดทำร่างยุทธศาสตร์

3.3.1 สรุปผลการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน ในระยะที่ 1 เพื่อ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การพัฒนา

3.3.2 นำ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน เสนอประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมเบื้องต้น และให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง

3.3.3 จัดทำเอกสาร (ร่าง) ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน ฉบับสมบูรณ์

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เทปบันทึกเสียง ปากกา กล้องถ่ายรูป และกระดาษบันทึก โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Participatory Workshop) การระดมสมอง (Brain Storming) และใช้เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT Analysis คือ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอความร่วมมือจากกลุ่มเป้าหมายเพื่อนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ในการประชุมเชิงปฏิบัติการ และการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาคความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 นำข้อมูลที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการ และการระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแหวน เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อเรียบเรียงประเด็นต่าง ๆ

6.2 วิเคราะห์เชิงเนื้อหาเกี่ยวกับ (ร่าง) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแหวน เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จัดทำฉบับสมบูรณ์

ระยะที่ 3 การประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. จุดมุ่งหมาย

เพื่อประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาคความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแหวน เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาคความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-

เชียงใหม่ เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้แก่
 1) เจ้าหน้าที่แผนกทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 4 คน 2) ตัวแทนประชาชน
 จำนวน 4 คน 3) ผู้นำชุมชน จำนวน 2 คน 4) เจ้าหน้าที่หน่วยงานกสิกรรม เมืองท่าแขก
 จำนวน 2 คน 5) เจ้าหน้าที่สำนักงานกสิกรรมแขวงคำม่วน จำนวน 3 คน 6) เจ้าหน้าที่ตรวจ
 ตราป่าไม้ จำนวน 2 คน 7) ภาคเอกชน จำนวน 2 คน และ 8) องค์การช่วยเหลือระหว่าง
 ประเทศ จำนวน 2 คน รวมทั้งหมด 21 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive
 Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการในระยะที่ 3 มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1 ชุด แบ่งออกเป็น
 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก
 และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงใหม่
 เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ลักษณะของ
 แบบสอบถามเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่
 มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.1 การสร้าง และหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ร่างแบบประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ
 ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-
 เชียงใหม่ เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยมี
 เนื้อหาสอดคล้องกับกรอบแนวคิดที่ผู้วิจัยออกแบบไว้

3.1.2 นำแบบประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ
 ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-
 เชียงใหม่ เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
 ที่สร้างขึ้นปรึกษากับประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาในขั้นต้น

3.1.3 นำแบบประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ
 ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-
 เชียงใหม่ เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ที่ผ่านการพิจารณาจากประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ ก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

3.1.4 นำร่างแบบประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแหวน เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ผ่านการพิจารณาจากประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปปรับปรุงแก้ไขไปหาความเที่ยงตรง ด้านเนื้อหา (Content Validity)

3.1.5 การหาคุณภาพของแบบประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแหวน เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ผู้เชี่ยวชาญในชุดเดียวกันที่ตรวจสอบแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับสภาพ ปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกันบ้านกะบุด-เชียงแหวน) พิจารณาเพื่อหาค่าความสอดคล้อง และความตรงกับสิ่งที่ต้องการจะวัด คือ ค่า IOC (Index of Items - Objectives Congruence) โดยพิจารณาจากค่า IOC ที่มากกว่า 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของสิ่งที่ต้องการวัดได้ ส่วนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีค่าเท่ากับ 1.00 ทุกข้อถือว่าใช้ได้ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ สอดคล้อง (+1) ไม่สอดคล้อง (-1) และไม่แน่ใจ (0)

3.1.6 นำแบบประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแหวน เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่เสนอประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบก่อนจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3.1.7 จัดพิมพ์แบบประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแหวน เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบประเมินด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 21 คน รวมแบบสอบถาม จำนวน 21 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ใช้เวลาภายในสองสัปดาห์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การแจกแจงข้อมูล ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายข้อ โดยมีเกณฑ์ประเมินค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ในส่วนการแปลความหมายโดยให้ระดับคะแนนตามวิธีของ เรนซิส ไลเคอร์ท (Rensis Likert Method) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยมีเกณฑ์ประเมินค่าเฉลี่ย 5 ระดับ ในการแปลความหมาย

4.51 – 5.00 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแขวง เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่พัฒนาขึ้นมีค่าเฉลี่ยรวม 3.51 ขึ้นไป

ระยะที่ 4 การเผยแพร่ยุทธศาสตร์การพัฒนา

การวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแขวง เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ดำเนินการเผยแพร่ยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้ ลงตีพิมพ์วารสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร และทางอินเทอร์เน็ตของแผนกป่าไม้ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สรุปวิธีดำเนินการวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้าใจ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าป้องกัน: กรณีศึกษา บ้านกะบุด-เชียงแขวง เมืองท่าแขก แขวงคำม่วน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 วิธีดำเนินการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี